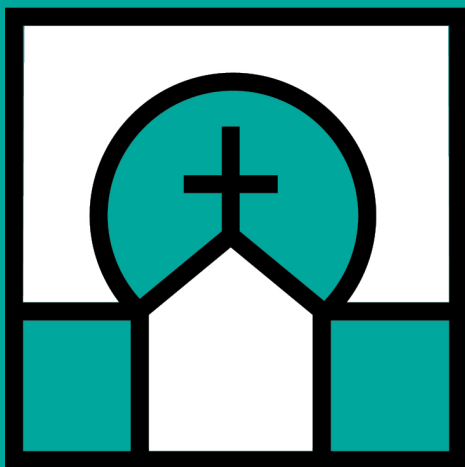

ทำไมฉันต้อง เข้าร่วมคริสตจักร?

มาร์ค เดเวอร์

คำถามคริสตจักร

คำนิยมสำหรับหนังสือชุด “คำถามคริสตจักร”

“คริสเตียนต้องเผชิญกับคำถามที่จริงจังมากมาย เช่น พระคัมภีร์ได้อธิบายโครงสร้างคริสตจักร การนมัสการ งานพันธกิจที่เป็นระบบ และให้คำนิยามผู้นำตามหลักพระคัมภีร์ไว้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงแค่ตัวอย่างของคำถามที่จะต้องตอบให้ชัดเจน ระมัดระวัง และถูกต้องเหมาะสม ที่พบในหนังสือใหม่ชุดนี้จาก 9Marks ผมรู้สึกขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับพันธกิจนี้ที่ได้สร้างความเข้มแข็งและให้ความหวังกับคริสตจักรที่สัตย์ซื่อจำนวนมาก ขอเชิญชวนให้ทุกคนมาอ่านกันนะครับ”

อาร์. อัลเบิร์ต โมท์เลอร์ จูเนียร์ ประธานสถาบัน
พระคริสตธรรม The Southern Baptist Theological
Seminary

“คำถามที่จริงใจสมควรได้รับคำตอบที่ไตร่ตรองมาอย่างรอบคอบ ถ้าคุณไม่แน่ใจว่าจะเริ่มตอบคำถามเหล่านี้อย่างไร ขอให้ชุดหนังสือนี้เป็นเหมือนกระดานสปริงบอร์ดนำคุณดิ่งลงไปค้นหาในสระ หนังสือเล่มเล็กๆ เหล่านี้จะพาคุณเข้าสู่แต่ละประเด็นได้อย่างน่าประทับใจ และจะดีมากถ้าได้อ่านไปพร้อมกับเพื่อนสักคนหรือสักร้อยละคน”

กลอเรีย เฟอร์แมน ผู้แต่งหนังสือเรื่อง *Missional Motherhood* และ *The Pastor's Wife*

“ในฐานะศิษยาภิบาล ผมได้รับคำถามมากมายไม่ว่าจะมาจากผู้ไม่เชื่อที่อยากเข้าใจในข่าวประเสริฐ ผู้เชื่อใหม่ที่ไม่แน่ใจว่าจะไปต่ออย่างไร และผู้เชื่อที่เติบโตแล้วที่ต้องการคำตอบเพื่อบอกกับคนในครอบครัว เพื่อนๆ เพื่อนบ้าน หรือเพื่อนร่วมงาน และในช่วงเวลาแบบนี้เองที่ผมอยากได้หนังสือสักเล่มที่สรุปคำตอบแบบสั้นๆ กระชับรัดให้พวกเขา คือช่วยตอบคำถามที่พวกเขาสงสัยและนำพวกเขาไปในทิศทางที่ถูกต้องเพื่อจะเรียนรู้เพิ่มเติมต่อไป คำถามคริสตจักรเป็นชุดหนังสือที่ได้จัดเตรียมขึ้นเพื่อสิ่งนี้ หนังสือแต่ละเล่มเหล่านี้จะเจาะลึกไปที่ละคำถามตามหลักการพระคัมภีร์ สั้นกระชับรัดและนำไปปฏิบัติได้จริง หนังสือชุดเหล่านี้ใช้ชื่อว่าคำถามคริสตจักร หรือจะเรียกว่า“คำตอบคริสตจักร”ก็ได้ ผมตั้งใจจะซื้อไว้สักสิบเล่มเพื่อนำไปแจกจ่ายให้คนอื่นๆ คุณเองก็ควรทำด้วย”

ฮวน อาร์. ชานเซส ศิษยาภิบาลอาวุโส คริสตจักร High Pointe Baptist เมืองออสติน รัฐเท็กซัส

ทำไมฉันต้อง
เข้าร่วมคริสตจักร?

คำถามคริสตจักร

ฉันต้องทำอะไรต่อไป เมื่อเป็นคริสเตียนแล้ว? แซมอีมาตี
ทำไมพิธีมหาสนิทถึงสำคัญนัก? ออบรีย์ เอ็ม. เซเคียรา
ทำไมฉันต้องเข้าร่วมคริสตจักร? มาร์ค เดเวอร์

ทำไมฉันต้อง เข้าร่วมคริสตจักร?

Why Should I Join a Church?

มาร์ค เดเวอร์
Mark Dever

เชียงใหม่ ประเทศไทย
www.GraceBannasan.com

ทำไมฉันต้องเข้าร่วมคริสตจักร? (eBook)

Why Should I Join a Church? (eBook)

© 2023 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาอื่นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่ง คำขอของคุณไปยังผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

เกรซบรรณสาร
Grace Bannasan
บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1
ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด
จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 098-757-3257
info@gracebannasan.com;
hisbygrace@me.com
www.GraceBannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย Printed in Thailand.

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐาน THSV11
All scriptures taken from the THSV11

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasan
โครงการภายใต้มูลนิธิมหากษัตริย์ของคุณของแบ็บติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ Why Should I Join a Church?
หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย Crossway with
all International rights owned by 9marks.

525 A Street NE, Washington, DC 20002, U.S.A.

© 2020 โดย มาร์ค เดเวอร์ และ 9marks. สงวนลิขสิทธิ์

ผู้แปล: เกศินี สังข์ค (Translator: Kasinee Sungcome)

ตรวจสอบโดย: ชนะศักดิ์ แซ่จ๊ะ (Editor: Chanasak Saeja)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

เดเวอร์, มาร์ค.

ทำไมฉันต้องเข้าร่วมคริสตจักร? = Why should I join a church?-- เชียงใหม่ : มูล

นิธิมหากษัตริย์ของคุณของแบ็บติสต์ในประเทศไทย, 2566.

48 หน้า.-- (Church Questions).

1. คริสต์ศาสนชน. I. เค็นนี่, จ. II. ชื่อเรื่อง.

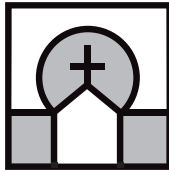
248

ISBN (eBook) 978-616-94140-8-7

10 หมู่ 1 ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
10 Moo 1, Taladyai, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร. 098-757-3257 info@GraceBannasan.com
www.GraceBannasan.com

เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน
คือให้รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร
ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น
ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนี้แหละทุกคนจะรู้ว่าท่าน
เป็นสาวกของเรา
ยอห์น 13:34-35

บางครั้งงานพันธกิจในมหาวิทยาลัยจะขอให้ผมไปพูดให้กับนักศึกษา เป็นที่รู้จักบ่อยครั้ง ผมมักจะเริ่มต้นด้วยการพูดว่า “ถ้าคุณเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียนคนหนึ่ง แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกคริสตจักรที่คุณไปร่วมเป็นประจำ คุณก็อาจตกนรกได้”

เรียกได้ว่าทุกคนจะตั้งใจหันมาฟังคุณทันที

ผมกำลังทำให้เกิดความตระหนักหรือ? ไม่เลย ผมกำลังทำให้พวกเขาหวาดกลัวจนต้องรีบสมัครเป็นสมาชิกคริสตจักรหรือ? ก็ไม่เชิงนะ ผมกำลังบอกว่าการเข้าร่วมคริสตจักรจะทำให้บางคนเป็นคริสเตียนได้หรือเปล่า? แน่นอนว่าไม่ใช่ โยนหนังสือเล่มนั้น (หรือคนพูด) ออกหน้าต่างไปเลยถ้าจะพูดเยอะขนาดนั้น

แล้วทำไมผมถึงเริ่มต้นด้วยคำเตือนแบบนี้ล่ะ? เพราะผมต้องการให้พวกเขาเห็นบางสิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนในชีวิต คริสเตียนสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นที่เข้มแข็งและเริ่มต้น

แบ่งปันความรักต่อคริสตจักรที่เป็นทั้งการสำแดงพระลักษณะของพระคริสต์และการเป็นสาวกของพระองค์ ผมต้องการให้พวกเขาเห็นว่าเพื่อเห็นแก่จิตวิญญาณของพวกเขา พวกเขาจำเป็นต้องเข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่ง

ถ้าคุณต้องการติดตามพระเยซูคริสต์ แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่ง ขอให้พิจารณาเหตุผลเจ็ดประการต่อไปนี้ร่วมกับผม ว่าทำไมคุณต้องเข้าร่วมคริสตจักร

1) เข้าร่วมคริสตจักรเพื่อสำแดงข่าวประเสริฐ

ยี่สิบกว่าปีที่ทำพันธกิจในฐานะศิษยาภิบาล ผมได้พบกับคนที่สงสัยเกี่ยวกับแนวคิดของการเป็นสมาชิกคริสตจักร แม้จะพูดว่า การเป็นคริสเตียนคือความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์ ที่ไม่ใช่การจดทะเบียนของคุณลงบนกระดานแผ่นหนึ่ง หรือมีส่วนร่วมในการประชุมทางธุรกิจของคริสตจักร อันที่จริง ทำไมจึงมัวเสียเวลากับการพูดเรื่องการเป็นสมาชิกคริสตจักรในเมื่อเราน่าจะคุยกันเรื่องของพระเยซูคริสต์? สำหรับบางคน แนวคิดเรื่องสมาชิกคริสตจักรนั้นเป็นเหมือนสิ่งที่ดึงเราออกจากสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตไป—ข่าวประเสริฐ

แน่นอน ผมเห็นด้วยว่าคริสเตียนทุกคนควรให้ข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางของชีวิต เราต้องการแบ่งปันข่าวประเสริฐกับผู้อื่นและเห็นข่าวประเสริฐถูกประกาศออกไปทั่วโลก เราต้องการให้ชีวิตของเราสะท้อนถึงความรัก

ของพระเจ้าที่มีในข่าวประเสริฐ และอย่างที่ท่านเปาโลกล่าวว่าให้ดำเนินชีวิต“ให้สมกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์” (ฟป. 1:27) ผมปรารถนาที่จะให้คริสเตียนทุกคนสำแดงข่าวประเสริฐในชีวิตของพวกเขา ซึ่งเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมผมถึงมีความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกคริสตจักร

การเป็นสมาชิกคริสตจักรไม่ได้ถูกคิดค้นขึ้นมาโดยศิษยาภิบาล ผู้นำผู้รับใช้ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการเติบโตของคริสตจักร การเป็นสมาชิกคริสตจักรนั้นเป็นผลที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติของข่าวประเสริฐ บางทีคุณอาจไม่เคยคิดเรื่องนี้ แต่ข่าวประเสริฐไม่ได้เป็นเพียงการที่พระเจ้าทรงช่วยเราให้รอดพ้นจาก “อำนาจของความมืด” เท่านั้น แต่ยังเป็นข่าวสารที่พระองค์ทรงย้ายเราเข้ามาไว้ใน “อาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์” ด้วย—อาณาจักรที่เต็มไปด้วยคนบาปคนอื่นๆ เหมือนอย่างพวกเราที่ได้รับการไถ่แล้ว ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นพลเมืองแห่งสวรรค์ (คส. 1:13; ดูเพิ่ม อฟ. 2:19) หากคุณมีความกระตือรือร้นให้กับข่าวประเสริฐ หนึ่งในวิธีหลักที่จะสำแดงข่าวประเสริฐออกไปสู่โลกก็คือ เข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่น ให้เรามากระแทกเปลือกแนวคิดนี้กัน

ข่าวประเสริฐเป็นข่าวสารเกี่ยวกับวิธีที่คนบาปสามารถกลับคืนดีกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ผ่านการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ คริสเตียนคือคนที่ตระหนักดีว่าธนาคารแห่งศีลธรรมของพวกเขาล้มละลายไปแล้ว และกลับใจจากบาป หันไปหาพระคริสต์เพื่อรับการให้อภัยบาป ถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรมในพระคริสต์และมีพระวิญญาณ

บริสุทธิ์สถิตอยู่ภายใน บัดนี้พวกเขาดำเนินชีวิตภายใต้พระบัญญัติของพระคริสต์ด้วยความปลื้มปิติยินดี ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ และมุ่งหมายที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า และท้ายสุดนี้ คริสเตียนคือผู้ที่ได้กลับคืนดีกับพระเจ้าแล้ว

แต่นั่นไม่ใช่ทั้งหมด! ชาวประเสริฐไม่เพียงแต่นำเรากลับคืนดีกับพระเจ้าเท่านั้น แต่กับประชากรของพระองค์ด้วย เหตุผลหนึ่งที่คริสเตียนหลายคนลดทอนความสำคัญของการเป็นสมาชิกคริสตจักรลง ก็เพราะว่าพวกเขาลดทอนชาวประเสริฐลงเหลือเพียงแค่ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าเท่านั้นและไม่มีอย่างอื่นอีก แต่พระคัมภีร์สอนบางสิ่งที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

คนบาปไม่เพียงแต่เป็นศัตรูกับพระเจ้าเท่านั้น แต่กับบรรดาคนที่เป็พระฉายาของพระองค์ด้วย ความสัมพันธ์ที่แตกหักระหว่างเรากับพระเจ้าได้สร้างความสัมพันธ์ที่แตกหักระหว่างเรากับผู้อื่น พระคัมภีร์มักจะพูดถึงความจริงนี้อยู่ตลอดเวลา อันที่จริง คุณจำเรื่องราวแรกในพระคัมภีร์หลังจากอาดัมและเอวาล้มลงในความบาป และถูกเนรเทศออกไปจากสวนเอเดนได้หรือไม่?

ที่เป็นเรื่องราวของมนุษย์คนหนึ่งซึ่งชาตกรรมอีกคน— คาอินฆ่าอาเบล เรื่องของคนบาปที่อยากจะผลักพระเจ้าลงจากพระบัลลังก์ของพระองค์และนำตนเองขึ้นไปแทนที่ และอย่างที่คาอินได้แสดงให้เห็น เราจะไม่มียอมให้มนุษย์คนอื่นมาแย่งชิงบัลลังค์ไปจากเรา ไม่มีวัน การกระทำของ

อาดัมที่ทำลายการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า ส่งผลให้การสามัคคีธรรมท่ามกลางมนุษย์ทุกคนถูกทำลายลงทันทีด้วยทุกคนต่างก็ทำเพื่อตนเอง

ดังนั้น เมื่อข่าวประเสริฐนำเรากลับคืนสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้า ข่าวประเสริฐก็นำเรากลับคืนสู่ความสัมพันธ์กับคนบาปคนอื่นๆ ที่ได้รับการไถ่แล้วเช่นกัน เมื่อเรายกเลิกความเป็นศัตรูกับพระเจ้า เราก็กยกเลิกความเป็นศัตรูต่อกันและกันด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คริสเตียนเป็นบรรดาคนที่มีความปิตุยิตินดีในพระบัญญัติข้อที่สำคัญที่สุด: “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน” และ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มธ. 22:34-40) ข่าวประเสริฐก่อให้เกิดอะไรขึ้นในตัวเรา? รักพระเจ้า และรักประชากรของพระองค์

ดังนั้น การได้คืนดีกับพระเจ้าจึงหมายถึงการคืนดีกับทุกคนที่ได้คืนดีกับพระเจ้า เช่นกัน ประเด็นนี้ไม่ใช่เพียงการอนุมาณถึงข่าวประเสริฐเท่านั้น พระเยซูและบรรดาสาวกของพระองค์ทรงสอนความคิดนี้อย่างชัดเจน และเป็นประจำสม่ำเสมอตลอดที่ผ่านมาในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

ตัวอย่างเช่น ในส่วนแรกของเอเฟซัสบทที่ 2 เปาโลอธิบายถึงความรอดที่พระคริสต์ได้จัดเตรียมไว้ให้ประชากรของพระองค์ คริสเตียนหลายคนให้คุณค่าอย่างถูกต้องต่อถ้อยคำของเปาโลที่กล่าวว่าเราได้รับความรอดแล้ว “ด้วยพระคุณ...โดยทางความเชื่อ” และเป็น “ของประทานจากพระเจ้า—ไม่ใช่มาจากการกระทำ” (อฟ. 2:8-9) และหลังจาก

ที่ท่านได้แสดงให้เห็นว่าชาวประเสริฐนำเรากลับคืนสู่
สามัคคีธรรมกับพระเจ้าอย่างไรแล้ว เปาโลก็อธิบายต่อใน
ส่วนหลังของเอเฟซัสบทที่ 2 เพื่อแสดงให้เห็นว่าชาวประเสริฐ
นำเรากลับคืนสู่สามัคคีธรรมกับคนเหล่านั้นที่อยู่ในพระคริสต์
อย่างไร:

เพราะว่าพระองค์เองทรงเป็นสันติภาพของเรา
โดยร่างกายของพระองค์ ทรงทำให้ทั้งสองฝ่าย
เป็นหนึ่งเดียวกัน และทรงรื้อกำแพงที่แยกระหว่าง
สองฝ่ายคือการเป็นศัตรูกัน ทรงทำให้ธรรมบัญญัติ
ซึ่งประกอบด้วยบัญญัติและคำสั่งต่างๆ นั้น
เป็นโมฆะ เพื่อสร้างให้เป็นคนใหม่คนเดียวกัน
ในพระองค์จากคนสองฝ่ายนั้น เช่นนั้นแหละ
พระองค์จึงทรงทำให้เกิดสันติภาพ และทำให้
ทั้งสองฝ่ายคืนดีกับพระเจ้าเป็นกายเดียวโดยทาง
กางเขน จึงเป็นเหตุให้การเป็นศัตรูกันหมดสิ้นไป
(อฟ. 2:14-16)

บรรดาคนที่เป็ของพระเจ้าเป็น “พลเมืองเดียวกับ
บรรดาธรรมิกชน” และ “เป็นสมาชิกครอบครัวของพระเจ้า”
(ข้อ 19) พระคริสต์ได้ทรงทำลาย “การเป็นศัตรู” ต่
กันและกันของเราลง ในพระคริสต์ประชากรของพระเจ้า
มี “สันติภาพ” และกลับคืนดีกันเป็น “กายเดียว” ถ้อยคำของ
เปาโลนั้นชัดเจนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้: ถ้าเราคืนดีกับพระเจ้า

เราก็คืนดีกับประชากรของพระองค์

แน่นอน ชาวประเสริฐทำให้เรามีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า แต่ตามพระคัมภีร์ ความสัมพันธ์กับพระเจ้านั้นยังรวมถึงความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับคนของพระองค์ด้วย เมื่อเรามาหาพระคริสต์ พระองค์ทรงรวมเราเข้าไว้ในครอบครัว—ครอบครัวที่ประกอบไปด้วยเลือดและเนื้อหนังจริงๆ ของคนที่อาจทำให้ชุ่นเคืองกันไปมา

ดังนั้น การเป็นสมาชิกคริสตจักรคือ ผลของการเติบโตตามธรรมชาติของชาวประเสริฐ ผลผลิตที่แตกกิ่งก้านสาขาออกไปตามธรรมชาติของชาวประเสริฐ เมื่อเราได้รับพระเมตตาของพระเจ้า เราก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของ “ประชากร” ของพระองค์ (1ปต. 2:10) เมื่อเราได้รับพระคุณของพระเจ้า (อฟ. 2:1–10) เราก็ก่อรวมเข้าไว้ในพันธสัญญาที่ทรงมีให้แก่ชุมชนของพระองค์ (อฟ. 2:11–20) คืนดีกับพระเจ้าและคืนดีกับประชากรของพระองค์

คริสตจักรท้องถิ่นต่างๆ จึงเป็นสถานที่ที่เราดำเนินชีวิตตามความจริงใหม่นี้ เราไม่เพียงพูดว่าเราคืนดีกันแล้ว แต่เราสำแดงออกมาด้วย เราสำแดงโดยการเข้าร่วมประชุมและมุ่งมั่นที่จะรักกัน ช่วยเหลือกันและกันให้เติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์ เราแสดงสิ่งเหล่านี้โดยการต้อนรับกันและกันเข้าสู่บ้านของเรา ห่วงใยดูแลและตอบสนองตามความจำเป็นของอีกฝ่าย เราแสดงโดยสารภาพบาปของเราต่อกันและกันให้อภัยกัน เราแสดงโดยละความต้องการส่วนตัวของเราไว้ก่อน และเห็นถึงความจำเป็นของผู้อื่นก่อนความต้องการของเรา เรา

แสดงโดยการเรียนรู้และยอมจำนนเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าไปด้วยกันโดยการเข้าร่วมคริสตจักร เราผูกตัวเองกับคนบาปคนอื่นๆ ที่ได้รับการไถ่แล้ว และแสดงให้เห็นว่าพระคริสต์ได้ทำให้เรากลับคืนดีกับพระเจ้าและกับคนของพระองค์แล้วจริงๆ การแค้มป์เพื่อนคริสเตียนและรวมตัวด้วยกันเป็นครั้งคราวนั้นไม่เพียงพอ—เพื่อนที่เราเลือกคบตามความชอบใจของเราเอง สิ่งที่เป็นการสำแดงข่าวประเสริฐอย่างแท้จริงคือ เมื่อเรายอมที่จะรักและเอาใจใส่กลุ่มคนซึ่งรวมถึงคนที่แตกต่างจากเราอย่างสิ้นเชิง เราสำแดงข่าวประเสริฐในตอนที่เรารวมตัวกันในแต่ละสัปดาห์ ประณินบัติรับใช้คนที่มิสิ่งเดียวกันที่เหมือนเรา คือ พระเยซู เราแสดงว่าเราได้คืนดีกับพระคริสต์แล้ว เมื่อเรามุ่งมั่นที่จะรักผู้คนเหล่านั้นสถานทีนั้น—ไม่ว่าพวกเขาจะบกพร่อง ผิดพลาดหรืออ่อนแอก็ตาม

หากคุณมีใจกระตือรือร้นต่อข่าวประเสริฐ จงเข้าร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่น

2) เข้าร่วมกับคริสตจักร

เพราะเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์กำหนดเอาไว้

ข่าวประเสริฐเองชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างยิ่งของเราในการเชื่อมโยงกับชุมชนพี่น้องคริสเตียน แต่พระคัมภีร์เคยกล่าวถึงการเป็นสมาชิกคริสตจักรอย่างชัดเจนหรือไม่? ถ้าเราสำแดงข่าวประเสริฐโดยการผูกมัดอย่างเป็นทางการกับ

คริสตจักรท้องถิ่น เมื่อนั้นเราจะไม่เห็นถึงสมาชิกภาพของคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่หรือ?

ผมเคยได้ยินคำถามแบบนี้มาหลายสิบครั้ง เราสามารถพูดได้หรือไม่ว่าพระคัมภีร์กำหนดให้เราเข้าเป็นสมาชิกคริสตจักรแม้จะไม่เคยได้เห็นคำพูด “เจ้าต้องเข้าร่วมคริสตจักร”?

ผมคิดว่าเราพูดได้ ขอให้ผมได้อธิบายเหตุผลห้าประการว่าทำไม

คริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ มีการบันทึกประวัติของสมาชิกไว้

เป็นความจริงที่พระคัมภีร์ไม่เคยใช้คำว่า “เจ้าต้องเข้าร่วมคริสตจักร” แต่พระคัมภีร์ใหม่มีหลักฐานหลายประการที่คริสตจักรยุคแรกบันทึกเรื่องการเป็นสมาชิกไว้ ตัวอย่างเช่น ในกิจการบทที่ 2 บันทึกจุดเริ่มต้นของคริสตจักรยุคแรกในเยรูซาเล็ม พระวจนะตอนนี้ได้บันทึกไว้ขณะที่เปโตรกำลังเทศนาให้ฝูงชนในเยรูซาเล็มฟัง และกระตุ้นให้พวกเขาเข้ามาวางใจในพระคริสต์ กลับใจจากบาปของพวกเขา (กจ.2:38) ผู้คนได้ตอบสนองอย่างไร?

คนทั้งหลายที่รับถ้อยคำของเปโตรก็รับบัพติศมา
ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกประมาณสามพันคน
(กจ. 2:41)

สังเกตดูว่าคริสตจักรในยุคแรก นับจำนวนคนที่กลับใจมาติดตามพระคริสต์โดยการรับบัพติศมา พวกเขาจดบันทึกไว้ และยิ่งกว่านั้นพระวจนะข้อนี้กล่าวว่ามีคน “เพิ่มเข้ามา” ในคริสตจักรอีกสามพันคน—จากเดิมที่มีสาวก 120 คนในห้องชั้นบน (กจ.1:15) แน่แน่นอนว่าคริสตจักรยุคแรกมีการจัดทำระบบสมาชิก พวกเขารู้ว่าใครเป็นใครในที่ประชุม และมีสมาชิกทั้งหมดเท่าไร

ชายและหญิงสามพันคนเหล่านี้ไม่ได้รับบัพติศมาแล้ว ไม่ปรากฏตัวอีก พวกเขาปฏิบัติตนเป็นสมาชิกของคริสตจักร พวกเขาพบปะรวมตัวกันอย่างสม่ำเสมอในพระวิหารเพื่อฟังคำสอนของบรรดาอัครทูต ร่วมสวดนมัสการ รวมทั้งหักขนมปังและอธิษฐาน และพระเจ้าทรงโปรดให้มีจำนวนคนที่จะรอดเพิ่มเข้ามาทุกๆ วัน (กจ. 2:42, 46) พวกเขานำทรัพย์สินของมาแบ่งปันกันตามความจำเป็น (2:45) พบปะกันตามบ้านและร่วมกันหักขนมปัง (2:46) เรายังพบด้วยว่ามีการเรียกประชุมสาวกเพื่อหาทางช่วยเหลือบรรดาแม่ม่ายที่ถูกทอดทิ้ง (6:1-2) เรายังได้เห็นว่าคริสตจักรท้องถิ่นนี้แบ่งปันข่าวประเสริฐ และมีสมาชิกเพิ่มเข้ามาอย่างต่อเนื่อง:

องค์พระผู้เป็นเจ้าก็โปรดให้คนทั้งหลายที่กำลังจะรอด เพิ่มจำนวนเข้ามามากยิ่งขึ้นทุกๆ วัน
(กจ. 2:47)

คริสตจักรในเยรูซาเล็มนี้ยังมีสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่หยุดหย่อน และในกิจการ 4:4 ที่ประชุมของพวกเขาขยายเพิ่มขึ้นอย่างน้อยถึงห้าพันคน ต่อมาในพระคัมภีร์ใหม่เรายังพบว่าคริสตจักรบ้านที่กรายชื่อพวกแม่มาयीที่เป็นสมาชิกไว้ คริสตจักรยุคแรกมีการบันทึกรายชื่อสมาชิกและบรรดาอัครทูตได้จัดให้มีระบบการบันทึกสมาชิก

คำสั่งในพระคัมภีร์ทำให้เห็น ถึงการเป็นสมาชิกคริสตจักร

คุณเคยสังเกตหรือไม่ว่า แท้จริงแล้วเป็นไปได้เลยที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าโดยปราศจากการมอบตัวเองต่อคริสตจักรท้องถิ่น? หากสำรวจพระคัมภีร์ใหม่ คุณจะพบทันทีเลยว่า ชีวิตคริสเตียนไม่ได้เป็นเพียงการยืนยันหลักคำสอนที่ถูกต้อง หรือเกี่ยวข้องกับการติดตามใครบางคน หรือปลีกตัวไปแสวงหาสัจธรรมตามลำพัง แต่พระคัมภีร์กลับย้ำอย่างหนักแน่นว่าชีวิตคริสเตียนหมุนวนอยู่ในคริสตจักรท้องถิ่น—ชุมชนที่ประกอบด้วยผู้คนหลากหลายวัย หลากชาติพันธุ์ ความสนใจและฐานะภูมิหลังที่ต่างกัน

ตัวอย่างเช่น ลองพิจารณาคำสั่งต่อไปนี้ในพระคัมภีร์ และวิธีที่พวกเขาแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ผูกพันและลงลึกไปด้วยกัน ระหว่างพี่น้องผู้เชื่อที่มารวมตัวกันอย่างสม่ำเสมอที่คริสตจักรท้องถิ่น คริสเตียนได้รับคำสั่งให้:

- รักซึ่งกันและกัน (ยน. 13:34-35; 15:12-17; รม. 12:9-10; 13:8-10; กท. 5:14; 6:10; อฟ. 1:15; 1ปต. 1:22; 2:17; 3:8; 4:8; 1ยน. 3:16; 4:7-12; เทียบกับ สดด. 133)
- แสวงหาสันติภาพและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับที่ประชุม (รม. 12:16; 14:19; 1คร. 13:7; 2คร. 12:20; อฟ. 4:3-6; ฟป. 2:3; 1ธส. 5:13; 2ธส. 3:11; ยก. 3:18; 4:11)
- หลีกเลียงการทะเลาะวิวาท (สภษ.17:14; มธ.5:9; 1คร.10:32; 11:16; 2คร.13:11; ฟป.2:1-3)
- ดูแลกันและกันทั้งกายและจิตวิญญาณ (ฉธบ. 15:7-8,11; มธ. 25:40; ยน. 12:8; กจ. 15:36; รม. 12:13; 15:26; 1คร. 16:1-2; กท. 2:10; 6:10; ฮบ. 13:16; ยก. 1:27; 1ยน. 3:17)
- หมั่นดูแลและคอยเตือนสติกันและกัน (รม. 15:14; กท. 6:1-2; ฟป. 2:3-4; 2ธส. 3:15; ฮบ. 12:15; เทียบกับ ลนต. 19:17; สดด. 141:5)
- ขวนขวายเพิ่มพูนให้คริสตจักรจำเริญขึ้น (1คร. 14:12-26; อฟ. 2:21-22; 4:12-29; 1ธส. 5:11; 1ปต. 4:10; 2ปต. 3:18)
- อดทนและให้อภัยต่อกัน (มธ. 18:21-22; มก. 11:25; รม. 15:1; กท. 6:2; คส. 3:12), รวมถึงไม่เป็นความและฟ้องร้องกัน (1คร. 6:1-7)

- อธิษฐานเผื่อกันและกัน (อฟ. 6:18; ยก. 5:16)
- ตีตัวออกห่างจากคนที่มุ่งหวังจะทำลายคริสตจักร (รม. 16:17; 1ทธ. 6:3–5; ทต. 3:10; 2ยน. 10–11)
- ปฏิเสธการวัดคุณค่าของคนตามมาตรฐานโลก (มธ. 20:26–27; รม. 12:10–16; ยก. 2:1–13)
- ยืนหยัดต่อสู้เพื่อข่าวประเสริฐ (ฟป. 1:27; ยด. 3)
- เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่กัน (ฟป. 2:1–18)

คำสั่งเหล่านี้พอให้เราอนุมานได้ว่าคริสเตียนรวมตัวพบปะกันอย่างสม่ำเสมอ สักสอน เตือนสติกัน หรือพูดอีกแบบได้ว่าคำสั่งเหล่านี้มีไว้สำหรับสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น และหนทางเดียวที่จะเติมเต็มคำสั่งเหล่านี้ได้คือ นำมาปฏิบัติด้วยกันในกลุ่มคนที่เราผูกพัน—คนที่มารวมตัวพบปะกันอยู่สม่ำเสมอ อันที่จริง เราไม่ควรพลาดข้อเท็จจริงที่บรรดาอัครทูตเขียนคำสั่งเหล่านี้เพื่อคริสตจักรท้องถิ่น ไม่ใช่เพื่อให้คริสเตียนคนหนึ่งคนใด

อีกคำสั่งหนึ่งในพระคัมภีร์ที่กล่าวไว้ชัดเจนคือ ให้เราเข้าร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่น เช่น เราถูกเรียกให้ “นบนอบเชื่อฟัง” บรรดาผู้นำของคริสตจักรท้องถิ่น (ฮบ. 13:17) เราได้รับคำสั่งให้พบปะรวมตัวกันสม่ำเสมอกับคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อฟังพระคำของพระเจ้าและหนุนใจกันและกัน (ฮบ. 10:25; กจ. 2:42)

ถ้าเราเชื่อฟังพระเจ้าอย่างจริงจัง เราไม่อาจทำตามพระบัญชาในพระคัมภีร์ได้ หากไม่เข้าเป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น

1 โครินธ์ 12 สอนเราเรื่องสมาชิกคริสตจักร

อีกที่หนึ่งในพระคัมภีร์ที่พูดถึงการเป็นสมาชิกคริสตจักรไว้ชัดเจนคือ 1 โครินธ์ 12 ในพระคัมภีร์ตอนนี้ เปาโลพูดถึงผู้เชื่อที่เมืองโครินธ์ว่าเป็น “สมาชิก” (อวัยวะ) ในพระกายของพระคริสต์ คริสตจักรไม่ได้นำคำศัพท์ “สมาชิก” มาใช้ในรูปแบบของการเก็บค่าธรรมเนียมเหมือนสมาชิกคลับกีฬาหรือคลับอื่นๆ ศัพท์นี้เป็นมาจากตัวของเปาโลเอง

ในพระคัมภีร์ตอนนี้ เปาโลกำลังพูดถึงการเป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น—ไม่ใช่คริสตจักรสากล คริสเตียนเหล่านี้คือสมาชิก (อวัยวะ) ในพระกายเดียวกันอย่างถูกต้อง เพราะพวกเขาหักขนมปังและรับประทานจากก้อนเดียวกัน (1 คร. 10:17) และแบ่งปันความทุกข์ความสุขร่วมกัน (1 คร. 12:26) พวกเขาไม่ได้เป็นเพียง “สมาชิก” ในคริสตจักรสากล ในรูปนามธรรม แต่เป็น “สมาชิก” ของคริสตจักรท้องถิ่น - คริสตจักรที่เมืองโครินธ์

ขณะที่คริสเตียนบางคนรู้สึกอึดอัดกับแนวคิดที่ว่าเราต้องเป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น แต่เปาโลไม่ได้รู้สึกอย่างนั้น สังเกตดูว่าเขาตักเตือนชาวโครินธ์ที่ขอบพุดว่า “ฉันไม่ต้องการเธอ” (1คร. 12:21) ตามความหมายโดยนัยแล้วคือ *แน่นอนเราต้องการกันและกัน—เราต้องการความรักความเอาใจใส่และการลงวินัยในที่ประชุมคริสตจักร ถ้าพระคัมภีร์มีถ้อยคำที่จะพิสูจน์ถึงข้อผูกมัดของเราในการที่ต้องเข้าร่วมคริสตจักร นั่นคือ 1คร. 12:21 เราจำเป็นต้องเข้าผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันกับพี่น้องชายหญิงในคริสตจักรท้องถิ่น*

ภาพลักษณ์ของคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ บอกถึงการเป็นสมาชิกคริสตจักร

นอกจากนี้ ภาพลักษณ์ที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ใช้เพื่ออธิบายถึงคริสเตียนและความสัมพันธ์ของพวกเขากับคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ ทำให้เข้าใจได้ว่าคริสเตียนคือสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่น

เปาโลกล่าวถึงคริสตจักรว่าเป็นเหมือนพระกายและคริสเตียนเป็นเหมือน “อวัยวะ” ในพระกาย ท่านพูดถึงคริสตจักรว่าเป็น “ครอบครัวของพระเจ้า” (1ทธ. 3:15) ประกอบไปด้วยพี่น้องชายหญิงในความเชื่อเดียวกัน เปโตรกล่าวถึงคริสเตียนว่าเป็น “ดั่งศิลาที่มีชีวิต” และ “รับการสร้างขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ” (1ปต. 2:5) ท่านยังพูดถึงคริสเตียนว่าเป็นเหมือน “แกะ” ที่เป็นส่วนหนึ่งใน “ฝูงแกะ” ของพระเจ้า (1ปต. 2:25; 5:2)

ภาพลักษณ์ของคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่	
คริสตจักรคือ...	คริสเตียนคือ...
พระกาย	อวัยวะในพระกาย (มือ เท้า ดวงตา ฯลฯ)
ครอบครัวของพระเจ้า	พี่น้องชายหญิง
พระนิเวศฝ่ายวิญญาณ	ศิลา
ฝูงแกะของพระเจ้า	แกะ

ภาพลักษณ์เหล่านี้ ชี้ไปที่ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงตั้งพระทัยให้ประชากรของพระองค์มารวมเป็นหนึ่งเดียวกันในคริสตจักรท้องถิ่น ถ้าเราเป็นอวัยวะในพระกายเราจำเป็นต้องติดอยู่กับร่างกาย มิใช่หรือ? ถ้าเราเป็นลูกของพระเจ้า แปลว่าเราต้องมีสามัคคีธรรมกับพี่น้องในพระนิเวศของพระองค์ใช่หรือไม่? ถ้าเราเป็นศิลาเราควรจะเป็นส่วนหนึ่งของตัวอาคารใช่ไหม? ถ้าเราเป็นแกะของพระเจ้า เราจำเป็นต้องเดินไปพร้อมกับฝูงหรือเปล่า?

การลงวินัยคริสตจักร

ทำให้เห็นถึงการเป็นสมาชิกคริสตจักร

หลักฐานบางส่วนที่สำคัญที่สุดสำหรับการเป็นสมาชิกคริสตจักรคือ คำสอนที่ชัดเจนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการลงวินัยคริสตจักร การลงวินัยคริสตจักรในความหมายที่ใกล้เคียงที่สุดของคำนี้คือ การไม่อนุญาตให้บางคนที่ยกตัวเองว่าเป็นคริสเตียนเพราะมีชื่อเป็นสมาชิกในคริสตจักรเข้าร่วมพิธีมหาสนิท คือเป็นคนที่ไม่กลับใจจากบาป—บาปที่เขาหรือเธอปฏิเสธที่จะทิ้งไป

การลงวินัยคริสตจักรเป็นวิธีที่คริสตจักรปกป้องสมาชิกของตน และเป็นวิธีที่คริสเตียนดูแลความสัตย์ซื่อของกันและกันที่มีต่อพระคริสต์

พระเยซูตรัสสั่งคริสตจักรให้ลงวินัยสมาชิกที่ไม่ยอมกลับใจใน มัทธิว 18:15-18 เช่นเดียวกับที่เปาโลสั่งคริสตจักร

ในเมืองโครินธ์ให้ช่วยชายคนหนึ่งที่ยังดำเนินชีวิตอยู่ในการไม่กลับใจจากความผิดบาปทางเพศ ออกจากการสมาคมศิษกรรมของพวกเขา พระวอนจะตอนอื่นๆ ในพระคัมภีร์ก็ได้สั่งด้วยว่า คริสตจักรต้องดูแลสมาชิกโดยการลงวินัยคริสตจักร (ดู กท.6:1; 2ธส .3:6-15; 1ทธ. 1:20; 5:19-20; ทต. 3:9-11)

โดยมอบสิทธิอำนาจให้คริสตจักรเผชิญหน้ากับความบาป พระเยซูแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงคาดหวังให้คนของพระองค์ รับผิดชอบต่อกันและกันในคริสตจักรท้องถิ่น การติดตามพระเยซูคริสต์มีราคาแพงและมีความท้าทาย โลก มาร และบาป ที่ยังคงตกค้างอยู่ในเราจะคอยชักจูงให้เราออกห่างจากการผูกพันตนในพระคริสต์ ในการเผชิญกับความท้าทายเหล่านี้ พระเยซูทรงให้คริสตจักรท้องถิ่นมีสิทธิที่จะลงวินัยเราได้เมื่อเราไม่ยอมกลับใจ เพื่อความเชื่อของเราจะไม่อับปางลง (1ทธ. 1:19) สมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นจะคอยดูแลและหนุนใจกันและกันในความเชื่อ เช่นที่เปาโลกล่าวว่า เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องดูแลกันและกันภายในคริสตจักร แต่หน้าที่นี้ไม่ได้ขยายออกไปยังผู้ไม่เชื่อภายนอกคริสตจักร (1คร. 5:12)

การลงวินัยคริสตจักรทำให้เห็นถึงการเป็นสมาชิกคริสตจักร พระคัมภีร์ใหม่คาดหวังให้คริสเตียนทุกคนคล้อยตามร่วมกับคนอื่น ๆ ในคริสตจักรท้องถิ่น เพื่อที่สมาชิกทุกคนจะสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติตามพระคริสต์—แม้จะหมายถึงการที่ต้องเผชิญบาปของเราก็คตาม

การเป็นสมาชิกคริสตจักรมีอยู่ในพระคัมภีร์ไหม? แน่นอน มีอยู่ทุกหน้าในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ เพราะ

บรรดาอัครทูตกำลังเขียนถึงคริสตจักรท้องถิ่นที่มีตัวตน และสมาชิกที่ประกอบด้วยกันเป็นคริสตจักรจริง ๆ เหล่าอัครทูตไม่เคยกล่าวถึง “คริสเตียนฉายเดี่ยว” เพราะพวกเขาไม่เคยนึกถึงคนในประเภทนี้เลย พวกเขาไม่เคยคิดเอาเองว่าใครก็ตามสามารถเป็นคริสเตียนได้โดยไม่มีความสัมพันธ์หรือผูกพันกับคริสตจักรท้องถิ่น แนวคิดที่ว่าคริสเตียนไม่จำเป็นต้องเข้าไปผูกพันกับคริสตจักรท้องถิ่น เป็นเรื่องแปลกประหลาดสำหรับพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

3) เข้าร่วมคริสตจักรเพื่อรักคริสเตียนคนอื่นๆ และจรรโลงคริสตจักร

ผมเคยมีเพื่อนคนหนึ่งทำงานให้กับพันธกิจคริสเตียนในมหาวิทยาลัย ในขณะที่กำลังนมัสการในคริสตจักรแห่งหนึ่งที่ตอนนั้นผมเป็นสมาชิกอยู่ เขามักจะเผลอเข้ามาหลังเพลงนมัสการจบ มานั่งฟังคำเทศนาเสร็จแล้วก็กลับไป วันหนึ่งผมถามเขาว่าทำไมไม่เข้ามาตั้งแต่ต้นและอยู่จนจบ

เขาตอบว่า “ก็ ผมไม่ได้อะไรกลับไปเลยในช่วงอื่นๆ”

ฉันจึงถามเขาไปว่า “คุณเคยคิดที่จะเข้าร่วมคริสตจักรหรือไม่?”

เขาคิดว่านี่เป็นคำพูดที่ไร้สาระ เขาถามกลับว่า “ทำไมผมต้องเข้าร่วมคริสตจักรด้วย? ถ้าเกิดผมเข้าร่วม ผมคิดว่าพวกเขาจะทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณของผมเดินช้าลง”

ผมจึงถามว่า “คุณเคยคิดบ้างไหมว่า บางทีพระเจ้าอาจต้องการให้คุณคล้อยแขนกับคนเหล่านี้ และอาจเป็นไปได้ที่พวกเขาตั้งให้คุณให้ช้าลง แต่คุณอาจช่วยให้พวกเขาให้ไปได้เร็วขึ้น? บางทีนั่นอาจเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าที่ต้องการให้เราดำเนินชีวิตคริสเตียนไปด้วยกัน”

เช่นเดียวกับเพื่อนของผม หลายคนมาคริสตจักรในฐานะผู้บริโภครู้จักกันว่า “คริสตจักรนี้ทำอะไรให้ฉันได้บ้าง?” ผมเคยเจอหลายคนที่มีมองหาคริสตจักรเหมือนมองหาซื้อรถคันใหม่: “เทศนาดี เพลงก็สั้นๆ แต่ไม่ค่อยชอบการตกแต่งห้องประชุม... และเครื่องปรับอากาศน่าจะมีปัญหา”

แน่นอน เราควรคาดหวังบางสิ่งจากคริสตจักรท้องถิ่นของเรา เช่นคำเทศนาที่สัตย์ซื่อและสอนเป็นไปตามหลักพระคัมภีร์ แต่เราไม่ควรเข้าไปที่คริสตจักรเหมือนเป็นลูกค้าเพื่อมองหาข้อเสนอที่ดีที่สุดในเมือง เราไม่ใช่ผู้บริโภครู้ เราเป็นบุตรที่กำลังเข้าร่วมกับครอบครัว

เราได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า พระคัมภีร์ใหม่อธิบายถึงชีวิตคริสเตียนที่ต้องเชื่อมโยงกับคริสตจักรท้องถิ่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ พระเจ้าทรงบัญชาให้เราใช้ซึ่งกันและกัน อธิษฐานเผื่อกัน ดำเนินชีวิตอย่างสงบสุขไปด้วยกัน มีใจเมตตาต่อกัน ให้กำลังใจกันและกัน พบปะใช้เวลาด้วยกัน และเสริมสร้างกันและกันขึ้นด้วยพระคำของพระเจ้า คริสเตียนทุกคนได้รับคำสั่งให้ใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณของตนเพื่อ “เพิ่มพูนสิ่งที่ทำให้คริสตจักรเจริญขึ้น” (1คร. 14:12) พูดสั้นๆ คือพระเจ้าบัญชาให้เรารักกัน ไม่ใช่ “ด้วยคำพูดและด้วยปาก

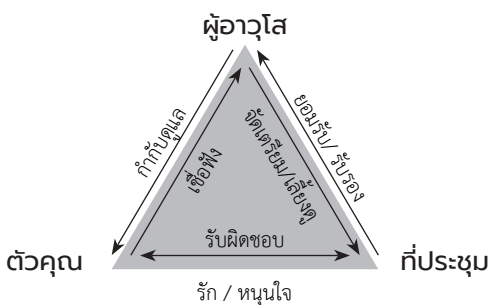
เท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและด้วยความจริง” (1 ยน. 3:18 ดู 1 ยน. 3:14, 16; 4:21)

สมาชิกคริสตจักรต่างมีหน้าที่ความรับผิดชอบเจาะจงต่อผู้นำคริสตจักรด้วย เช่นเดียวกับที่ผู้นำได้รับผิดชอบต่อพวกเขา ผู้นำในคริสตจักรควรได้รับการเคารพนับถืออย่างสูงสุดและให้เกียรติ (ฟป. 2:29; 1ธส. 5:12-13) ถ้าคริสเตียนคาดหวังให้ศิษยาภิบาลปฏิบัติตามความรับผิดชอบในพระคัมภีร์ สมาชิกคริสตจักรต้องทำตัวให้เป็นที่รู้จักกับศิษยาภิบาล ต้องนับถือท่านเป็นเสมือนของขวัญจากพระคริสต์ที่ส่งมายังคริสตจักรเพื่อประโยชน์สุขของพวกเขา ผู้รับใช้ด้านพระวาทะของพระเจ้าคือ ผู้ดูแลปกป้องครอบครัวของพระเจ้า และเป็นผู้เลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้า ท่านจะต้องรับใช้ด้วยความเต็มใจและด้วยใจกระตือรือร้น (1ปต. 5:1-3) ชื่อเสียงของท่านควรได้รับการปกป้อง ฟังคำของท่าน เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่าน เว้นแต่ว่ามันขัดแย้งกับพระคัมภีร์ หรือถูกบิดเบือนจากข้อเท็จจริงอย่างชัดเจน (ฮบ. 13:17, 22 ; 1ทธ. 5:17-19) ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ควรได้รับการยกย่องนับถือ เพราะเขาเป็นผู้นำพระวาทะของพระเจ้ามาสู่ประชากรของพระองค์ และเขาต้องไม่แทนที่พระวาทะด้วยถ้อยคำของตนเอง

สมาชิกคริสตจักรต้องทำความรู้จักและคุ้นเคยกับศิษยาภิบาล ต้องดำเนินชีวิตตามแบบอย่างชีวิตและความเชื่อของท่าน (1คร. 4:16; 11:1; ฟป. 3:17; ฮบ. 13:7) ผู้เทศนาและผู้สอนที่ดีสมควรได้รับเกียรติเป็นสองเท่าตามที่เปาโล

กล่าวไว้ใน 1 ทิโมธี 5:17 รวมถึงสนับสนุนท่านด้วยสิ่งที่จำเป็นต่างๆ (ดู กจ. 6:4; 1คร. 9:7-14; กท. 6:6) และสมาชิกคริสตจักรนั้นควรอุทิศตนในการอธิษฐานเพื่อผู้รับใช้และช่วยเหลือพวกเขาในทุกวิถีทางที่ทำได้ (อฟ. 6:18-20; คส. 4:3-4; 2ธส. 3:1; ฮบ. 13:18-19) งานรับใช้ด้านพระวณะได้รับมอบหมายให้นำพระวณะของพระเจ้าไปสู่ประชากรของพระองค์

ถ้าเราทำแผนผังความรับผิดชอบทั้งหมดที่พระเจ้ามอบให้คริสเตียนในพระคัมภีร์ มันอาจเป็นเหมือนภาพในหน้าถัดไป

โดยการเข้าร่วมคริสตจักร เรามุ่งมั่นที่จะรักกลุ่มคนที่เจาะจงในลักษณะที่อธิบายไว้ข้างต้น แน่นอนว่าเรามุ่งมั่นที่จะรักคริสเตียนทุกคน แต่เราใส่ “สิ่งที่จับต้องได้” ลงในความมุ่งมั่นนั้นด้วย—เราทำให้เป็นการกระทำมากกว่าคำพูด—โดยการให้คำมั่นกับกลุ่มคนที่เป็นคนจริง ๆ ความรักเช่นนี้หลายครั้งไม่ง่ายและยากลำบาก ความยากลำบากเหล่านี้คือ

เหตุผลที่ว่าทำไมในการสมาชิกคริสตจักร เราจึงต้องสัญญา ร่วมกันที่จะสำแดงความรักนี้ออกไปทั้งในยามดีและในยามร้าย การขาดความมุ่งมั่นในการดูแลเอาใจใส่ ที่เกิดจากการขาด ความเป็นระเบียบของการเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่น เป็นการเปิดโอกาสให้กับการทดลองฝ่ายเนื้อหนังและ การหลอกลวงตนเองได้ ทำให้ความยากลำบากของความรักนี้ ลดลง และผลที่ตามมาก็คือ ความรักของเราก็จะลดทอน ความน่าดึงดูดและความหมายที่แท้จริงของข่าวประเสริฐลง การเป็นสมาชิกทำให้เรามีความรับผิดชอบในการปฏิบัติ ความรักที่แท้จริง และเป็นการหนุนใจให้เรารักคนอื่น ในแบบที่พระคัมภีร์สั่งสอน

ถ้าคุณคิดว่าตัวเองเป็นคริสเตียน แต่ปฏิเสธที่จะผูกพัน กับกลุ่มคนที่อุทิศตนเพื่อติดตามพระเยซู ผมเกรงว่าคุณคง ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะคิดว่าตัวเองได้กลับใจจริง ไขแล้ว การรักผู้เชื่อคนอื่น ๆ จะพาเราเข้าไปเกี่ยวข้องกับความยาก ลำบากต่าง ๆ และทำให้เราเจ็บปวดและผิดหวัง แต่คริสเตียน ที่เป็นผู้ใหญ่อย่างแท้จริงจะไม่ทิ้งคริสตจักรไว้ข้างหลัง พวกเขาจะปฏิบัติตามคำสั่งของพระคัมภีร์ในการรักพี่น้อง ในพระคริสต์ อดทนต่อกันในกลุ่มคนบาปที่ได้รับการไถ่แล้ว —แม้เป็นคนบาปที่อาจสร้างความเจ็บปวดให้กับพวกเขา ในขณะที่พวกเขารัก ให้อภัย เศร้าโศก และชื่นชมยินดีไป ด้วยกันกับผู้เชื่อคนอื่นในคริสตจักรท้องถิ่น พวกเขาก็กำลัง สำแดงความรักของพระคริสต์

แล้วตัวคุณล่ะ? คุณรักประชากรของพระเจ้าหรือเปล่า? คุณกำลังเป็นฝ่ายให้อย่างจริงจังหรือไม่? คุณใช้มือของคุณทำงานเพื่อพวกเขาหรือเปล่า? ทรัพย์สินที่คุณมี? ปากของคุณ? คุณได้ลงมือทำบ้างหรือยัง?

ในคริสตจักร การสร้างสาวกเป็นโครงการที่ทำได้ทั้งส่วนตัว และเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยกันในขณะที่เราติดตามพระเยซูคริสต์และช่วยเหลือกันไประหว่างทาง เราสามารถรับผิดชอบต่อกันในยามที่ต้องเผชิญการทดลอง เราสามารถเรียนรู้พระคำของพระเจ้าไปด้วยกันเพื่อพร้อมรับมือกับสงครามฝ่ายวิญญาณ เราสามารถร้องเพลงนมัสการไปพร้อมกันและอธิษฐานด้วยกัน เราสามารถที่จะหนุนใจในความชื่นชมยินดีและแบ่งเบาภาระของกันและกัน ตามที่พระเยซูได้ตรัสว่า “บัญญัติของเราคือให้พวกท่านรักกันและกัน เหมือนอย่างที่เรารักท่าน” (ยน. 15:12, 17) คล้องแขนร่วมกับคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่อยู่รอบตัวคุณเพื่อเสริมสร้างคริสตจักรไปด้วยกัน

4) เข้าร่วมคริสตจักรเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่โลก

อาจฟังดูแปลก แต่วิธีหนึ่งที่เราจะรักคนที่ไม่ใช่คริสเตียนและประกาศข่าวประเสริฐแก่โลกได้นั้น คือโดยการเข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่น โดยการเข้าร่วมคริสตจักรนี้แหละ ที่เราจะสำแดงให้คนที่ไม่ใช่คริสเตียนและคนที่คิดว่าตนเองเป็นคริสเตียนแล้วได้เห็นว่าการกลับใจใหม่ที่แท้จริงเป็นอย่างไร เราแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคริสตจักรและโลก

และเห็นชัดเจนว่าผู้เชื่อคือคนที่ “อยู่ภายใน” คริสตจักร ขณะที่ผู้ไม่เชื่อนั้นยัง “อยู่ภายนอก” (1 คร. 5:12)

นอกจากนี้ เมื่อเราเข้าร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่น เราก็กำลังเสริมทัพความเข้มแข็งในการประกาศข่าวประเสริฐ เมื่อเรารับใช้ไปด้วยกัน เราสามารถประกาศข่าวประเสริฐไปตามชุมชนและโลกกว้างได้ดียิ่งขึ้น เราทำสิ่งเหล่านี้ผ่านการพูดและแบ่งปันข่าวประเสริฐไปพร้อมกัน ช่วยเหลือผู้อื่นไปพร้อมกัน เราเป็นแรงสนับสนุนและผลักดันข่าวประเสริฐออกไปด้วยการทำสิ่งดีที่มองเห็นได้

โดยทั่วไป คริสตจักรท้องถิ่นคือองค์กรที่ทำพันธกิจส่งเสริมข่าวประเสริฐโดยรวมมือกันประกาศข่าวดีนี้ไปสู่ผู้คนที่ยังไม่เคยได้ยิน และโดยการทำให้พระกิตติคุณปรากฏแก่โลกผ่านการดำเนินชีวิตของเรา

พระเยซูสอนว่า “ทุกคน” จะรู้ว่าเราเป็นสาวกของพระองค์ ถ้าเรา “รักกันและกัน” (ยน. 13:34-35) เมื่อโลกมองมาที่คริสตจักร พวกเขาควรเห็นความรักของพระคริสต์ผ่านความห่วงใยที่เรามีต่อกันด้วยความไม่สมบูรณ์แบบ ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทำงานในเราอย่างแท้จริง พระองค์จะทรงใช้ชีวิตเราเพื่อแสดงให้ผู้อื่นเห็นความจริงของข่าวประเสริฐ นี่เป็นบทบาทพิเศษที่เราทำได้ขณะยังอยู่ในโลกนี้ซึ่งเราทำไม่ได้ในสวรรค์—เป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าเพื่อนำข่าวประเสริฐไปสู่โลก

คุณเคยตระหนักว่าคริสตจักรนั้นเป็นแผนในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์หรือไม่? เมื่อเรา

ประกาศเรื่องราวความรักของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ เราก็กำลังสำแดงความรักแบบเดียวกันในคริสตจักรท้องถิ่น เมื่อเราให้อภัยกัน เรียกร้องให้แต่ละคนกลับใจ หนุนใจกัน และประกาศพระวาทะของพระเจ้าแก่กันและกัน เราก็กำลังสำแดงความรักของพระคริสต์ที่ได้กระทำในสิ่งเดียวกันนี้เพื่อเราการดำเนินชีวิตไปด้วยกันของเราจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในข่าวสารที่เราประกาศ ถ้าเรารักอย่างจริงใจต่อเพื่อนของเราที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน เราก็กำลังเข้าสู่แผนประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซู และผูกพันตนเข้ากับคริสตจักรท้องถิ่น

5) เข้าร่วมคริสตจักรเพื่อรับรองตัวเอง

คุณไม่ได้เข้าร่วมคริสตจักรเพื่อที่จะได้รับความรอด แต่คุณอาจต้องเข้าร่วมคริสตจักรเพื่อช่วยให้คุณแน่ใจว่าคุณรอดแล้ว คำคำตรัสของพระเยซูได้ไหม:

ใครที่มีบัญญัติของเราและประพฤติตามบัญญัติเหล่านั้น คนนั้นเป็นคนที่รักเรา และคนที่รักเรานั้น พระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรักเขาและจะสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา... ถ้าพวกท่านประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะติดสนิทอยู่กับความรักของเรา เหมือนอย่างที่เราประพฤติตามบัญญัติของพระบิดาและติดสนิทอยู่กับความรักของพระองค์...ถ้าพวกท่านประพฤติตามที่

เราสั่ง ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา...เมื่อ
พวกท่านรู้อย่างนี้แล้วและประพฤติตาม ท่านก็
เป็นสุข (ยน.14:21; 15:10, 14; 13:17)

ผมสามารถยกคำตรัสของพระเยซูมาได้อีกมากมาย
ที่สอนเราถึงวิธีที่จะติดตามพระองค์และวิธีที่เราจะต้อง
ระมัดระวังที่จะไม่หลอกลวงตนเอง แต่ในการเข้าร่วมกับ
คริสตจักรนั้น เรากำลังขอให้พี่น้องชายหญิงของเรารับผิดชอบ
ต่อเราในการดำเนินชีวิตตามคำให้การที่เราได้พูดไว้ เราขอให้
พี่น้องชายหญิงรอบข้างคอยหนุนใจ บางครั้งคอยเตือนเราให้
ตระหนักถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำในชีวิตเรา และบางครั้ง
โดยการท้าทายเราเมื่อเรากำลังออกห่างจากการเชื่อฟัง
พระองค์

มันง่ายที่จะหลอกตัวเองให้คิดว่าเราเป็นคริสเตียนแล้ว
เพราะครั้งหนึ่งเราเคยตัดสินใจด้วยน้ำตานองหน้า และ
เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร บางทีเราใช้ชีวิตใน
คริสตจักรมาหลายปี สนับสนุนงานขององค์กร สร้างมิตรภาพ
ผ่านกิจกรรมต่างๆ ชอบเพลงนมัสการบางเพลง บ่นว่าคนอื่น
แต่ไม่เคยรู้จักพระคริสต์จริง ๆ เลย คุณมีความสัมพันธ์ที่
ลึกซึ้งกับพระเยซูหรือไม่? ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิต
คุณและคนที่อยู่รอบ ๆ ตัวคุณ?

คุณจะถูกได้อย่างไรว่าคุณเปลี่ยนแปลง? หนึ่งในวิธีที่จะ
พบความจริงเกี่ยวกับชีวิตของคุณเองคือถามคำถามเหล่านี้:
ฉันเข้าใจหรือไม่ว่าการติดตามพระเยซูโดยพื้นฐานแล้ว

เกี่ยวข้องกับวิธีที่ฉันปฏิบัติต่อผู้อื่น โดยเฉพาะกับคนที่
สมาชิกในคริสตจักรเดียวกัน? ฉันได้ทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะ
รักพวกเขาและฉันทำแล้วหรือยัง?

หรือคุณได้อ้างว่าคุณรู้จักความรักของพระเจ้าในพระคริสต์
แต่ยังดำเนินชีวิตขัดแย้งกับสิ่งที่อ้างอยู่? คุณอ้างหรือไม่ว่าคุณ
รู้จักความรักเช่นนี้ที่ไร้ขีดจำกัด แต่คุณกลับขีดวงจำกัด
ความรักที่มีต่อผู้อื่น อ้างว่า “ฉันมาจนสุดขอบแล้ว และจะไม่
ไปไกลเกินกว่านี้?”

การอ้างความรักเช่นนี้ แต่ปราศจากชีวิตที่สนับสนุนนั้น
เป็นสัญญาณที่ไม่ดีเลย และถ้าคุณยังอยากจะได้ตามลำพัง
โดยปฏิเสธไม่เข้าร่วมคริสตจักร คริสเตียนคนอื่นๆ ก็ไม่สามารถ
ช่วยคุณได้ คุณกำลังล่องเรือลำน้อย ๆ ของคุณไปตามเส้นทาง
เล็ก ๆ ของคุณเอง คุณมาคริสตจักรเพราะชอบคำเทศนา
บางบท มาคริสตจักรเพราะชอบเพลงนมัสการหรือชอบ
บรรยากาศบางอย่าง เสร็จแล้วก็ล่องเรือลำน้อย ๆ ของคุณ
ไปตามเส้นทางเล็ก ๆ ที่พอใจและอยากไป

การเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นไม่ใช่การเพิ่มเสริม
เติมแต่งสิ่งที่โบราณล้ำสมัย และสิ่งที่ไม่จำเป็นเข้าไปในการ
เป็นสมาชิกอย่างแท้จริงในพระกายของพระคริสต์ที่เป็นสากล
การเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็น
พยานถึงการเป็นสมาชิกของเราใน คริสตจักรสากล การเป็น
สมาชิกคริสตจักรไม่ได้ช่วยให้รอดแต่เป็นการสะท้อนให้เห็น
ถึงความรอด ถ้าไม่มีการสะท้อนความรอดของเราออกไป เรา
จะแน่ใจได้อย่างไรว่าเรารอดแล้วอย่างแท้จริง? ตามที่ยอห์น

อธิบายไว้: ถ้าใครกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” แต่ใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน เขาเป็นคนพุดมสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่มองเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่มองไม่เห็นไม่ได้” (1ยอ. 4:20)

ในการมาเป็นสมาชิกของคริสตจักร เรากำลังจับมือกับผู้อื่นเพื่อทำความรู้จักและเป็นที่รู้จักของกันและกัน เราเห็นด้วยที่จะช่วยเหลือและให้กำลังใจกัน เมื่อเราต้องถูกย้าเตือนถึงการงานของพระเจ้าในชีวิตของเรา หรือเมื่อเราต้องถูกท้าทายเกี่ยวกับความขัดแย้งกันระหว่างคำพูดและการดำเนินชีวิตของเรา

6) เข้าร่วมคริสตจักรเพื่อเปิดโปงชาวประเสริฐเทียมเท็จ

เมื่อเรามีปฏิสัมพันธ์กับคริสเตียนคนอื่นๆ เรากำลังแสดงให้โลกเห็นว่าคริสเตียนแท้ที่จริงแล้วเป็นอย่างไร เราจัดความคิด ๆ ที่ว่าคริสเตียนถือตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรมจนน่าหมั่นไส้ เป็นพวกที่กังวลว่าบางคนอาจกำลังสนุกสนานที่โทษสักแห่งและเชื่อในความดีของตนเหนือสิ่งอื่นใด คนที่ไม่เป็นคริสเตียนหลายคนมองคริสเตียนแบบนี้ เราสามารถต่อต้านกับภาพพจน์ที่ผิด ๆ นี้ได้โดยการมีคริสตจักรที่ปราศจากทัศนคติเช่นนี้

หลายปีที่แล้ว ผมได้ไปเยี่ยมญาติที่ไม่ได้พบกันมาตั้งแต่เด็ก การบอกเธอว่าผมกำลังวางแผนที่จะเป็นนักเทศน์ของแบปติสต์นั้นผ่านไปได้ไม่นาน เธอหยุดไปครู่หนึ่ง ก้มลงมอง

ถั่วยกาแฟ แล้วพูดว่า “ฉันเลิกยุ่งเกี่ยวกับองค์กรทางศาสนาแล้ว ฉันคิดและตัดสินใจไปแล้วว่า คริสตจักรเป็นเพียงหลุมที่เต็มไปด้วยงูพิษ”

“จริงหรือ?” ผมถาม

“ใช่สิ” เธอตอบ

“เธอคิดจริงๆ หรือว่าโลกภายนอกนั้นดีกว่ามากจ้ะหรือ?”

ผมถาม

เธอหยุดคิดไปครู่หนึ่ง “ที่จริงก็ไม่ใช่หรอก พวกนั้นก็งูพิษเหมือนกัน แต่อย่างน้อยพวกเขาก็รู้ตัวว่าเป็นงูพิษ”

ผมจึงพูดว่า “เธออาจประหลาดใจที่ฉันเห็นด้วยกับเธอ ผมรู้ว่าโลกภายนอกนั้นคือหลุมงูพิษ และรู้ด้วยว่าคริสตจักรเองก็คือหลุมงูพิษ แต่ความแตกต่างคือ ผมไม่คิดว่าโลกภายนอกจะรู้ว่าตัวเองเป็น และคิดว่าคริสเตียนต่างหากที่รู้ว่าตัวเองเป็น และนี่แหละคือเหตุผลที่ว่าทำไมเราถึงไปคริสตจักร—เพราะเรารู้ว่าเราต้องการความช่วยเหลือ เพราะเรารู้ว่าเราต้องพึ่งพาพระเจ้า และที่ว่าเราได้รับความรอดโดยพระคุณของพระองค์เท่านั้น”

สิ่งเดียวที่เรานำไปเพื่อพบกับความรอดได้คือบาปของเรา ต้องเป็นความรักของพระเจ้าในพระคริสต์เท่านั้นที่ช่วยเราให้รอด พระองค์เสด็จมาและดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์แบบเพื่อเรา สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนแทนคนบาปทั้งหลายที่หันมาและวางใจในพระองค์ และทรงคืนพระชนม์พร้อมกับชัยชนะเหนือความตายและความบาป ความเชื่อของเราในพระคริสต์เท่านั้นคือสิ่งที่ทำให้เรารอดได้

ดังนั้น จงเข้าร่วมคริสตจักรที่เชื่อในข่าวประเสริฐนี้
เข้าร่วมกับคริสเตียนคนอื่น ๆ ในพันธสัญญาการเป็นสมาชิก
เพื่อทำความจริงนี้ให้เป็นที่รู้จัก

7) เข้าร่วมคริสตจักรเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

ในตอนท้ายนี้ ถ้าคุณเป็นคริสเตียน คุณควรเข้าร่วมคริสตจักร
เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า เปโตรได้เขียนถึงคริสเตียน
ในยุคแรกว่า “จงรักษาความประพฤติอันดีของพวกท่านไว้ในหมู่
คนต่างชาติ เพื่อว่าเมื่อพวกเขาใส่ร้ายพวกท่านว่าประพฤติชั่ว
พวกเขาจะได้เห็นคุณความดีของพวกท่าน และจะได้สรรเสริญ
พระเจ้าในวันที่พระองค์เสด็จมาเยือน” (1 ปต. 2:12)

น่าทึ่งไหมล่ะ? บอกได้เลยว่าเปโตรได้ยืมคำสอนนี้จาก
พระอาจารย์ของท่าน จำสิ่งที่พระเยซูทรงสอนในคำเทศนา
บนภูเขาได้หรือไม่? “ทำนองเดียวกันพวกท่านจงส่องสว่าง
แก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ
พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์”
(มธ. 5:16)

อีกครั้ง ข้อสันนิษฐานที่น่าประหลาดใจนี้ดูเหมือนว่า
พระเจ้าจะได้รับพระเกียรติจากการทำดีของเรา หากนี่เป็น
ความจริงในชีวิตของเราแต่ละคน เราก็ไม่ควรแปลกใจที่มัน
เป็นความจริงสำหรับการใช้ชีวิตร่วมกันของเราในฐานะ
คริสเตียนด้วย พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้การที่เรารักกันและกัน
เป็นสิ่งที่กำหนดว่าเราเป็นสาวกของพระคริสต์ ขอให้ระลึกถึง
คำตรัสของพระเยซูใน ยอห์น 13:34-35 “เราให้บัญญัติใหม่

ไว้กับพวกท่าน คือให้รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้ว
อย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น ถ้าท่านรักกันและ
กัน ดังนี้แหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา”

การดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันของเราเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ว่า
เราเป็นของพระเจ้า และเป็นการถวายพระเกียรติและพระสิริ
แด่พระองค์

พระเยซูตรัสว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเรา” (มธ.
16:18) หากพระเยซูเองทรงทุ่มเทให้กับคริสตจักร เราควร
ทุ่มเทไม่น้อยไปกว่านี้ไม่ใช่หรือ?

คริสเตียนส่วนใหญ่ที่มาเข้าร่วมคริสตจักรอยู่เป็นประจำ
ที่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง และเทศนาพระคัมภีร์ อาจรู้สึก
ขุ่นเคืองใจกันเป็นบางครั้ง แต่อย่าลืมว่าทุกคนรอบครมีปัญหา
ช่วงเวลาที่ขุ่นเคืองใจกันคือช่วงเวลาที่เราจะสามารถให้อภัย
กัน ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน และรักผู้อื่นที่ไม่อาจให้สิ่งใด
ตอบแทนเราได้ ความขุ่นเคืองเช่นนี้แหละ เป็นความสัมพันธ์ใน
คริสตจักรที่ทำข้อตกลงด้วยกันที่จะนำมาซึ่งการถวายเกียรติ
แด่พระเจ้า

ทุ่มเทให้กับพระกายของพระคริสต์

ฉากสุดท้ายของ โรเบิร์ต โบลท์ ในหนังสือ (A Man for All
Seasons) เม็ก ลูกสาวของโธมัส มัวร์ เธอมาที่ห้องซังเพื่อ
โน้มน้าวให้เขาพูดในสิ่งที่เขาจำเป็นต้องพูด เพื่อปลดปล่อย
ตัวของเขาเอง

เมื่อกขอร้องว่า “ถ้าเช่นนั้นให้พูดตามคำสาบาน แต่ในใจคุณคิดอีกอย่างหนึ่ง”

“เอาหละ...ท้ายที่สุดแล้ว” มัวร์ตอบ “มันไม่ใช่เรื่องของเหตุผล แต่มันคือเรื่องของความรักต่างหาก”¹

การเข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่นใดคริสตจักรหนึ่ง เป็นการสะท้อนภาพภายนอกของความรักที่มีภายใน—เพื่อพระคริสต์ และเพื่อประชากรของพระองค์ และอย่างที่เราเห็นบ่อยครั้งในชีวิตนี้ ความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นแทบจะเกิดขึ้นเองไม่ได้ บ่อยครั้งมักมีการวางแผนไว้แล้ว ไตร่ตรองมาก่อนล่วงหน้า และเป็นไปตามที่ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้

เอเฟซัส 5:25 กล่าวว่า “เหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร” กิจการ 20:28 ย้ำเตือนเราว่าพระองค์ได้ซื้อคริสตจักรของพระองค์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง ถ้าเราเป็นสาวกของพระคริสต์ เราเองก็ควรรักคริสตจักรที่พระองค์ทรงประทานพระองค์เองให้

ดังนั้นอย่าเพียงแค่มาร่วมคริสตจักร (แม้คุณทำได้) แต่ให้เข้าร่วมคริสตจักร คล้องแขนร่วมกับคริสเตียนคนอื่น ๆ ไว้ มองหาคริสตจักรที่คุณเข้าร่วมได้ เข้าเป็นสมาชิกคริสตจักรเพื่อให้คนที่ไม่เชื่อจะได้ยินและได้เห็นข่าวประเสริฐ เพื่อให้คริสเตียนที่อ่อนแอจะได้รับการดูแล เพื่อให้คริสเตียนที่เข้มแข็งจะได้นำพละกำลังของพวกเขาไปใช้ในทางที่ดี เพื่อให้ผู้นำคริสตจักรจะได้รับการหนุนใจและความช่วยเหลือ และเพื่อพระเจ้าจะได้รับพระเกียรติ

แหล่งข้อมูลแนะนำเพิ่มเติม

ธาบิที อันยาบไวล์, *อะไรคือสมาชิกคริสตจักรที่แข็งแกร่ง?*

(? (Wheaton, IL: Crossway, 2008).

มาร์ค เดเวอร์, *เครื่องหมายแก่ประชากรของคริสตจักรที่*

แข็งแกร่ง (Wheaton, IL: Crossway, 2013).

โจนาธาน ลีแมน, *สมาชิกคริสตจักร: โลกจะรู้ได้อย่างไรว่าใคร*

คือตัวแทนของพระเยซู (Wheaton, IL: Crossway,

2012)

หมายเหตุ

1. โรเบิร์ต โบลท์ “บุรุษในทุกฤดูกาล” (A Man for All Seasons) (New York: Random House, 1990), 141.

ดรรชนีพระคัมภีร์

เลวีนิติ

19:17..... 21

เฉลยธรรมบัญญัติ

15:7-8..... 21

สดุดี

133 20

141:5..... 21

สุภาษิต

17:14..... 21

มัทธิว

5:9..... 21

5:16..... 42

16:18..... 43

18:15-18..... 26

18:21-22..... 21

20:26-27..... 22

22:34-40..... 13

25:40..... 21

มาระโก

11:25..... 21

ยอห์น

12:8..... 21

13:17..... 37

13:34-35..... 20, 35,

42

14:21..... 37

15:10..... 37

15:12..... 34

15:12-17..... 20

15:14..... 37

15:17..... 34

กิจการ

1:15..... 18

2:38..... 18

2:41..... 18

2:42..... 19, 23

2:45..... 19

2:46..... 19

2:47.....	19	12:21.....	24
4:4.....	19	12:26.....	24
6:1-2.....	19	13:7.....	21
6:4.....	31	14:12.....	30
15:36.....	21	14:12-26.....	21
20:28.....	44	16:1-2.....	21
 โรม		 2 โครินธ์	
12:9-10.....	20	12:20.....	21
12:10-16.....	22	13:11.....	21
12:13.....	21		
12:16.....	21	กาลาเทีย	
13:8-10.....	20	2:10.....	21
14:19.....	21	5:14	20
15:1.....	21	6:1	27
15:14.....	21	6:1-2	21
15:26.....	21	6:2.....	21
16:17.....	22	6:6.....	31
		6:10.....	20,21
 1 โครินธ์		 เอเฟซัส	
4:16.....	31	1:15.....	20
5:12.....	27,35	2:1-10.....	15
6:1-7.....	21	2:8-9.....	14
9:7-14.....	31	2:11-20.....	15
10:17.....	23	2:14-16.....	14
10:32.....	21	2:19.....	11,14
11:1.....	31	2:21-22.....	21
11:16.....	21	4:3-6.....	21
12.....	23		

4:12-29.....	21	1 ทิโมธี	
5:25.....	44	1:19.....	27
6:18.....	21	1:20.....	27
6:18-20.....	31	3:15.....	25
		5:17.....	31
ฟิลิปปี		5:17-19.....	31
1:27.....	11, 22	5:19-20.....	27
2:1-3.....	21	6:3-5.....	22
2:1-18.....	22		
2:29.....	30	ทิตัส	
2:3.....	21	3:9-11.....	27
2:3-4.....	21	3:10.....	22
3:17.....	31		
		ฮีบรู	
โคโลสี		10:25.....	23
1:13.....	11	12:15.....	21
3:12.....	21	13:7.....	31
4:3-4.....	31	13:16.....	21
		13:17.....	23, 31
1 เธสะโลนิกา		13:18-19.....	31
5:11.....	21	13:22.....	31
5:12-13.....	30		
5:13.....	21	ยากอบ	
		1:27.....	1
2 เธสะโลนิกา		2:1-13.....	22
3:1.....	31	3:18.....	21
3:11.....	21	4:11.....	21
3:6-15.....	27	5:16.....	21
3:15.....	21		

1 เปโตร

1:22.....	20
2:5.....	25
2:10.....	15
2:12.....	42
2:17.....	20
2:25.....	25
3:8.....	20
4:8.....	20
4:10.....	21
5:1-3.....	31
5:2.....	25

2 เปโตร

3:18.....	21
-----------	----

1 ยอห์น

3:14.....	30
3:16.....	20, 30
3:17.....	21
3:18.....	30
4:7-12.....	20
4:20.....	39
4:21.....	30

2 ยอห์น

10-11.....	22
------------	----

ยูดา

3.....	22
--------	----

IX 9Marks

เสริมสร้างคริสตจักรให้เข้มแข็ง

คริสตจักรของคุณเข้มแข็งหรือไม่?

พันธกิจในนัมมาร์คเกิดขึ้นเพื่อเสริมสร้างผู้นำคริสตจักรด้วยวิสัยทัศน์ที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และทรัพยากรความรู้ที่ใช้ได้ในทางปฏิบัติ เพื่อสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้าต่อบรรดาประชาชาติผ่านทางคริสตจักรที่เข้มแข็ง

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ เราจึงต้องการช่วยให้คริสตจักรเติบโตขึ้นในสัญลักษณ์ 9 ประการของคริสตจักรที่เข้มแข็งซึ่งมักจะถูกมองข้ามอันได้แก่

1. การเทศนาแบบอรรถาธิบาย
2. หลักคำสอนแห่งข่าวประเสริฐ
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เรื่องการกลับใจเชื่อและการประกาศข่าวประเสริฐ
4. การเป็นสมาชิกคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
5. การลงวินัยคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
6. ภาระใจในเรื่องการสร้างสาวกและการเติบโตที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
7. การเป็นผู้นำคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
8. ความเข้าใจเรื่องการอธิษฐานที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
9. ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติสำหรับงานมิชชั่นที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

พันธกิจในนัมมาร์คเขียนบทความ หนังสือ บทวิเคราะห์หนังสือ และวารสารออนไลน์ เราจัดการประชุมบันทึกการสัมภาษณ์ และผลิตทรัพยากรความรู้ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเตรียมคริสตจักรให้พร้อมสำหรับการสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้า

เชิญเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราเพื่อค้นหาเนื้อหาสาระต่างๆ ที่มีมากกว่า 40 ภาษาทั่วโลก และลงทะเบียนเพื่อรับวารสารออนไลน์ของเราฟรี ตรวจสอบรายการเว็บไซต์ที่เป็นภาษาอื่นทั้งหมดของเราได้ที่นี่:

9marks.org/about/international-efforts

เกรชบรรณสาร

พันธกิจ

เกรชบรรณสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบบติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาชูใจคริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่:

www.GraceBannasan.com

facebook.com/gracebannasan

[@gracebannasan](https://line.me/@gracebannasan)

instagram/gracebannasan

พวกเราหลายคนมีคำถามเกี่ยวกับความหมายของการดำเนินชีวิต
คริสเตียน ในบริบทของคริสตจักรท้องถิ่น คุณเองก็อาจกำลังถาม
ตัวเองเหมือนกันว่า *ถ้าฉันเชื่อในพระเยซู แล้วทำไมฉันต้องเข้าร่วม
คริสตจักรด้วย?* กล่าวสั้น ๆ คือ เมื่อคุณได้รับความรอดจากบาปของ
คุณแล้ว คุณก็รอดเข้าสู่ชุมชนที่มีลักษณะของการมีสามัคคีธรรมและ
มีความรับผิดชอบต่อกัน นักเขียนหนังสือขายดีที่สุด มาร์ค เดเวอร์
นำเสนอเหตุผลเจ็ดประการตามหลักพระคัมภีร์ว่าทำไมการเป็น
สมาชิกคริสตจักร จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสำแดงข่าวประเสริฐ
ในชีวิตของคุณ

คำถามคริสตจักร เป็นหนังสือชุดที่มุ่งถ่ายทอดคำสอน
ตามพระคัมภีร์ที่ถูกต้องและเข้าถึงได้ ให้แก่คริสตชนทั่วไป โดยตอบ
คำถามที่พบบ่อยของพวกเขาเกี่ยวกับชีวิตในคริสตจักร แต่ละเล่ม
นำเสนอคำตอบตามหลักพระคัมภีร์และตามหลักการประยุกต์ใช้
ที่ปฏิบัติได้จริง โดยมีเป้าหมายในการเสริมสร้างกิจปฏิบัติของ
คริสตจักรและการอุทิศตนต่อคริสตจักรอย่างเหมาะสม

มาร์ค เดเวอร์ (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์)
ท่านเป็นศิษยาภิบาลอาวุโสของคริสตจักรแคปปิโตลฮิลล์แบปติสต์
รัฐวอชิงตัน ดีซี และเป็นประธานของ 9Marks (9Marks.org) เดเวอร์
ได้เขียนหนังสือมากกว่าสิบเล่มและเป็นผู้บรรยายในการประชุม
สัมมนาต่าง ๆ ทั่วประเทศ

